

soner, der eventuelt bør inddrages under den for de omhandlede Abnormiteter og Lidelser etablerede Forsorg. For disse ensartede Bestemmelser, der svarer til Udvalgets Forslag (se Bilag 5 b, §§ 204—218, se Sp. 3551 flg.) bortset fra, at man har præciseret, at det sociale Udvalgs Forpligtelser paa disse Omraader kun gælder i *Trangstilfælde*, er der gjort Rede i de almindelige Bemærkninger. Der vil derfor med Hensyn til de enkelte Bestemmelser i nærværende Paragraf og i de følgende kun blive gjort Bemærkning om de for de enkelte Grupper særlige Regler. Tillige vil der for hver enkelt Gruppe blive gjort Rede for de nuværende Regler for Afholdelse af de med Forsorgens Gennemførelse (Anstaltsopholdet eller dertil svarende Anbringelse) forbundne Udgifter, hvilke Regler nu er forskellige for de forskellige Arter af Forsorg, medens de tilsvarende Udgifter efter Lovforslagets § 66 fremtidig alene skal bæres af Staten, herfra dog undtaget Forsorgen for Tuberkulose, Kræft m. v., jfr. nedenfor Bemærkningerne til § 262.

Det bemærkes, at de foreslaaede Bestemmelser angaaende Indberetningspligt og Etablering af særlig Forsorg er afpasset efter de i Folkeforsikringsforslagets § 60, Stk. 1 og 8, samt §§ 63 og 64 indeholdte Regler.

Hjælp til Underhold for en Familie, hvis Forsørger er Patient paa en Anstalt, bør, foruden som hidtil for blinde og tuberkuløse hjemlet, tillige kunne ydes til en trængende sindssyg Forsørgers Familie under Hensyn til de nævnte Lidelsers langvarige og indgribende Karakter, jfr. Udvalgets Indstilling af 17. Juni 1930 (Bilag 5 a, se Sp. 3541). Saadan Hjælp bør dog kun ydes, saafremt og saalænge Forsørgeren ikke opbærer Invalidrente, Aldersrente eller den hertil svarende Hjælp i Henhold til §§ 247 og 248, og bør begrænses til, hvad der kunde være ydet som Invalidrente, eller, hvis vedkommende er over 65 Aar, som Aldersrente. En hertil sigtende Bestemmelse er optaget i Paragrafens 2. Stk.

Det bemærkes, at Justitsministeriet, som har haft Forslaget angaaende §§ 252—55 forelagt, intet har haft mod disse at erindre.

Sindssyge Personers Anstaltsbehandling er hidtil gennemført ved Indlæggelse dels paa Statens Sindssygehospitaller, dels paa kommunale, af Staten godkendte, Hospitaller og Sygehusafdelinger. For Opholdet paa de førstnævnte betales for Tiden for ubemidlede Personer eller nydende Medlemmer af en anerkendt Sygekasse 2 Kr. pr. Sygedag, der i Trangstilfælde udredes af vedkommende Kommune, ellers af Sygekassen eller den private Forsørger. Til visse af de kommunale

Sindssygehospitaller betaler Staten et Tilskud, der for Københavns Kommunes Vedkommende udregnes i Forhold til Folketal, jfr. Lov af 7. Maj 1884 § 3, medens Tilskudet til kommunale Sindssygeanstalter eller Sygehusafdelinger beregnes i Forhold til Sygedage med Tilskud paa fra 65 Øre til 1 Kr. 50 Øre pr. Sygedag.

Til § 253.

Der henvises til Udvalgets Bemærkninger til den tilsvarende Bestemmelse; se Sp. 3551. Den af Udvalget foreslaaede Bestemmelse om eventuel Forlængelse af det Tidsrum, 3 Maaneder, i hvilket Hjælp efter Udskrivning fra Sindssygehospital skal kunne ydes, har man af Hensyn til Ensartetheden ikke fundet det rigtigt at opretholde.

Til § 254.

Idet der henvises til Udvalgets Bemærkninger til dets Forslag til den tilsvarende Bestemmelse (Bilag 5 c, ad § 206, se Sp. 3571), bemærkes, at den i Folkeforsikringsforslagets § 63 foreskrevne Indberetningspligt for Læger og Skoleledere angaaende Personer under 30 Aar ikke omfatter aandssvage, da disse ikke falder ind under Ordene i nævnte Lovforslags § 60, Stk. 1. Da det imidlertid er af Betydning paa et saa tidligt Stadium som muligt at faa afgjort, om en Person er aandssvag, og om paagældende bør inddrages under Aandssvageforsorg, er der i Paragrafens 2. Stk. foreskrevet en særlig Indberetningspligt, for ogsaa derigennem at imødekomme de fra Aandssvagevæsenets Side fremkomne Ønsker om ved direkte Samarbejde mellem dette og de sociale Udvalg at gennemføre den nødvendige Aandssvageforsorg i videst muligt Omfang.

Et Udvalg, som Aandssvageanstalternes Bestyrelser har nedsat for at tage Stilling til de Bestemmelser i Socialreformen, der vedrører Aandssvagevæsenet, har i den som Bil. 7 til Folkeforsikringsforslaget aftrykte Skrivelse af 22. September 1930 udtalt sin fulde Tilslutning til det Forslag til den tilsvarende § 206, Stk. 2, der var stillet af Udvalget angaaende Sygehjælp. Efter at denne Skrivelse var afgivet, har man dog fundet det rettest at affatte paagældende Bestemmelse paa samme Maade som de tilsvarende Bestemmelser angaaende blinde og døve Personer, hvilke Ændringer imidlertid kun gaar i Retning af en udvidet Indberetningspligt.

At det System, der er udtrykt i § 254, tiltrænges, og at man paa den anden Side